

Vragen en korte mededelingen

Moerasandijvie. Als vervolg op de mededelingen in het augustus- en septembernummer van D.L.N. kan ik mededelen dat in onze omgeving geen vruchtpluizen van Moerasandijvie opgemerkt werden. Dat ze hier echter wel gekomen zijn constateerde ik voor het eerst op 13 augustus bij Herwen, waar op de bodem van een drooggevalven plas zeer veel kiemplanten van Moerasandijvie stonden. Daarna merkte ik de planten nog vaker op, doch steeds op drooggevalven gronden, en wel bij Etten en Brummen, in de bedding van de Slingebeek in de Slangenburg en meer stroomafwaarts bij de Zumpe. Ook in het sprengetje bij de douane-doorlaatpost te Laag-Elten stond een exemplaar. Moerasandijvie komt hier in normale jaren weinig voor en wij mogen deze droge zomer dus wel aansprakelijk stellen voor de verspreiding van de plant. Volgens Heukels komt Moerasandijvie in het zuiden van ons land minder voor en ontbreekt zij in Zuid-Limburg. Zou het mogelijk zijn dat als gevolg van de vele noordelijke winden ook daar opslag van Moerasandijvie voorkomt? Wie kan hierover berichten?

Terborg.

W. ANEMA.

Merkwaardig gedrag van wespen. Het valt mij op, dat dit jaar (een gevolg van de droge zomer?) de wespen, die nesten in de bodem bouwen, rondom de ingang van het nest een bijzondere bewerking toepassen. Telkens weer op andere wijze bewerken zij uit de grond bovengebrachte aarde tot een hechte en brede ring over de bodem rondom het vlieggat, soms zelfs als een met vele gangen doorboorde aardhoop er boven. Dringend verzoek ik onze lezers zo mogelijk dergelijke „bouwsels“ te fotograferen en mij een afdruk te zenden met vermelding van datum, afmetingen en event. verdere bijzonderheden. De gelegenheid deze bouwsels waar te nemen komt voorlopig waarschijnlijk niet meer terug. Bij voorbaat dank voor Uw medewerking. Onderstaand adres is voldoende.

Biezelinge.

B. J. J. R. WALRECHT.

Ook de Boomklever verstopt zaden in de grond. De Boomklevers, die in onze tuin regelmatig op de voederplaats komen, vliegen snel weg met een of twee zonnebloempitten om direct daarna weer terug te komen. Het vermoeden rees, dat de dieren de

pitten ergens verstoppen (zie De Levende Natuur, dec. 1956 blz. 276, „Vlaamse gaaien zaaien beukenootjes“, W. M. Docters van Leeuwen).

Kort geleden zag ik een Boomklever een zonnebloempit in de aarde van een bloembak stoppen. Een paar dagen later verborg een Boomklever een halve pinda onder de grond, die ik even later opgroef. Op een morgen vloog een Boomklever enkele malen naar een stuk tuin, waar de zomerplanten weggehaald waren. Naderhand kon ik hier onder een kluitje een pit terugvinden.

De nootjes zullen wel vaak in spleetjes tussen de bast gedeponneerd worden, waarnemen kon ik dit nog niet, behalve een ongepelde pinda, die in een schorsspleet van een spar werd achtergelaten.

Ook een Glanskopmees (of een Matkop) verstopte drie zonnebloempitten na elkaar tussen de planten. Meestal zie je de mezen de nootjes dicht bij de voederplaats openhakken.

Renkum. J. M. DEKHUIJZEN—MAASLAND.

Mezen en melkflessen. Deze herfst is weer op verschillende plaatsen het verschijnsel geconstateerd dat mezen de capsules van melkflessen openpikken en van de melk drinken. Deze gewoonte is een tiental jaren geleden in Engeland op grote schaal opgetreden en ging vaak gepaard met het afscheuren van behang, krantenpapier, omslagen van boeken e.d. Hierover zijn destijds in British Birds enkele artikelen verschenen, waarin dit gedrag beschreven wordt. Een punt dat nog niet werd opgehelderd is de vraag of het in bepaalde jaren talrijker optreedt en de oorzaak hiervan. Gegevens over dit gedrag zijn dan ook zeer welkom en ondergetekende zou graag van u vernemen of in uw omgeving dat gedrag is waargenomen, met opgaven van:

1. Soort,
2. Datum van waarneming,
3. Beschrijving van het gedrag,
4. Omgeving waarin het waargenomen is,
5. Eventuele gegevens uit voorgaande jaren.

Bij het verzamelen van deze gegevens kan een ondervraging van uw melkbezorger veel nut hebben, omdat het openpikken van de flessen vooral op de melkwagen kan geschieden.

J. H. VAN BALEN.

Instituut voor Oecologisch Onderzoek,
Kemperbergerweg 11, Arnhem.